

Çık 12:1-14 (s. 80)**1. Kor 10:16-17 (s. 1455)****Matt 26:17-30 (s. 1235)**

Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler İsanın yanına gelerek, «Fısıh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular. İsa onlara, «Kente varıp o adamın evine gidin» dedi. «Ona şöyle deyin: «Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.» » Öğrenciler, İsa'nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. Yemek yerlerken, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek» dedi. Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, «Ya Rab, beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar. O da, «Bana ihanet edecek olan» dedi, «Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır. İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.» Ona ihanet edecek olan Yahuda, «Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?» diye sordu. İsa ona, «Söylediğin gibidir» karşılığını verdi. Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. «Alın, yiyin» dedi, «Bu benim bedenimdir.» Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, «Hepiniz bundan için» dedi. «Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. Size şunu söyleyeyim, Babam'ın egemenliğinde sizinle birlikte tazesini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.» İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Rab'bin Sofrası

Kutsal Perşembe akşamı Rab'bin Sofrasının kuruluş akşamıdır. Çarşıdaki ölümünden bir gün önce İsa, öğrencileriyle Fısıh yemeği yedi. Fısıh yemeği, Fısıh kuzusu, Allah'ın emrettiği bir şekilde hazırlanmış ve yenilmiş bir yemektir. İsrail'liler Mısır'daki kölelikten azat edilmelerinden önceki gece o yemeği yediler.

İsrail'liler her sene Fısıh Bayramı kutlardı. İsa da öğrencileriyle öyle yapardı. Fakat şimdi, İsa'nın ölümü yaklaşırken bu yemeğin asıl anlamı açıklanır. Eski Antlaşmanın bayram yemeğini yerlerken İsa, Yeni Antlaşmanın sofrasını kurdu. Biz buna Rab'bin Sofrası deriz.

Bugünkü okumaya ve Rab'bin Sofrasına üç yönden bakacağız. İlk olarak sofraya katılanların, sonra sofranın efendisinin ve son olarak sofradaki yemeğin nasıl olduğunu konuşacağız.

Sofraya katılanlar nasıl?

Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. Yemek yerlerken, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek» dedi. Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, «Ya Rab, beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar.

Sofraya katılanlar nasıl insanlar? Buradan ne öğreniyoruz? İlk önce onların hepsi İsa'nın öğrencileri. Aralarında İsa'yı takip etmeyen tek biri bulunmaz. Sofraya katılanlar, İsa'nın sözlerini duyan ve kabul eden insanlardır. İsa'nın Allah'ın Oğlu olduğuna iman eden insanlardır. Yaşamlarını İsa ile birlikte yaşıyorlar.

Sofraya katılanlar, İsa'nın sözlerini yalnız bir önceki gün işitmediler. İsa onlara bir şeyi bugün söylüyor, onlar da işitiyorlar.

İsa "doğrusunu söyleyeyim" diye konuşmaya başlıyor. Onlar da İsa'nın sözlerini gerçek olarak kabul ediyorlar, çünkü Allah gerçek olmayan bir şey söylemez. Fakat bu gerçek, ağır bir sözdür: "sizden biri bana ihanet edecek".

Öğrenciler, İsa'nın bu sözünü nasıl kabul ediyorlar? Her zaman açık konuşan Petrus hemen "Evet, ben de şu Matta'ya güvenemem" diye söylüyor mu? Ya da kuşkulu Tomas, Yuhanna'ya "acaba sen mi ihanet etmeyi düşünüyorsun?" diye soruyor mu? Birbirini suçlamaya başlıyorlar mı?

Yok. İsa'nın sözünden dolayı üzüyorlar. Öğrencilerden biri İsa'ya ihanet edecekmiş. Bu gerçek, onları kedere boğuyor. Kardeşlerinden şüphelenmeye başlamıyorlar, herkes kendisinden şüpheleniyor. *"Ya Rab, beni demek istemedin ya?"*

Öğrencilerden Yahuda, artık İsa'yı ele vermek için fırsat kollamakta. Fakat aslında öğrencilerin herhangi biri ihanet edebilir. Herhangi biri aldatıcı olabilir. Herkesin yüreğinde aynı günah yaşadığı için herkesin ihanet etme yeteneği var. En dürüst görünen, en güvenilir düşünülen de Rab'bini aldatan olabilir. Ve Rab'bin sözlerini kabul etmiş olan bunu biliyor. Kendi yüreğine, gücüne ya da hikmetine güvenemez. Merhamete muhtaçtır.

Rab'bin Sofrasına katılan insanlar böyle. Kendine güvenen, merhamete muhtaç olmayan, günahsız zannedenler katılmazlar.

Sofranın Rab'bi nasıldır?

Sofranın efendisi nasıl? Birincisi, O gerçeği söylüyor. Gerçek zor ya da ağır olsa da onu söyler. Yahuda'ya söylediği sözlerden daha ağır bir söz olabilir mi? *"Bana ihanet edecek adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."*

İsa, ciddi bu sözlerden sonra da Yahuda'yı yanından kovmuyor. Tövbe etmesi için hala zaman var. Yahuda gerçek durumunu öğrendikten sonra dönsün, isyanını itiraf etsin diye bekliyor İsa.

Sonunda Yahuda, kendi kararına göre dışarıya çıkıp İsa'yı bırakıyor. Ancak İsa onu çıkarmadı.

Sofradaki Efendi böyledir. O bizi tanıyor. Yüreğimizi biliyor. Hepimizin en büyük günahlar işleyebileceğimizi biliyor. Artık düşüğümüzü de biliyor.

Yine de Sofranın Efendisi, bizi sofrasına çağırıyor. Sen de Yahuda gibi aldatıcı olabilirsin. Sen de doğru yoldan ve imandan sapmış olabilirsin. Fakat Rab seni kovmuyor. Düşmanlarını bile seven İsa Mesih, senin çıkarılmanı değil, senin kurtulmanı istiyor.

Bundan dolayı Kurtuluş Sofrasını hazırlıyor.

Sofradaki yemek nasıldır?

İsrail'lilerin Mısır'daki kölelikten kurtuluşa ermeleri için kurban kuzusu lazımdı. Kuzunun kanını evlerinin yan ve üst kapı sövelerine sürdüler. Kuzunun bedenini yediler. Böylece Allah'ın Mısır'lılara vereceği cezadan kurtarılmıştı. Allah'ın sözüne güvenerek kuzunun bedeni ve kanı aracılığıyla kurtuldular.

Şimdi İsa, İsrail'lilerin Mısır'dan çıkışı kutlandığı sırada yeni yemek başlatıyor: *"Yemek sırasında İsa eline ekme aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. «Alın, yiyin» dedi, «Bu benim bedenimdir.» Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, «Hepiniz bundan için» dedi. «Çünkü bu*

benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.>>”

Sofrada bulunan ekmek ve şarap, İsa'nın sözü sayesinde O'nun kendi bedeni ve kanı olur. Ertesi gün bütün dünyayı günah köleliğinden kurtaracak, gerçek kurban kuzusu olan İsa Mesih, kendi bedenini ve kanını ekmekte ve şarapta veriyor.

Böyle nasıl olabilir? Ekmek ekmektir, şarap da şaraptır.

Evet, toprak topraktır. Sofradaki maddeler hakkında söz eden, kendi sözü aracılığıyla topraktan insanı yaratmış olandır. Allah'ın sözü bulunmazsa, toprak topraktır, ekmek ekmektir, şarap şaraptır. Fakat Allah'ın kendisi şimdi sözünü veriyor. Vaat ediyor ki bu ekmek İsa'nın bedenidir, şarap da O'nun kanıdır.

Bu yüzden ibadetimizde her defa Rab'bin Sofrasına katılmadan önce İsa'nın aynı şu sözlerini duyuyoruz. İsa'nın etkili sözleri sayesinde ekmek O'nun bedenidir, şarap da O'nun kanıdır. Aklımız bunu anlamaz, gözlerimiz göremez, fakat iman bu mucizeyi kabul eder.

Böyle yemeğin faydası nedir?

İsrail'liler Allah'ın sözüne güvenerek kuzunun bedeni ve kanı aracılığıyla kurtuldular. Biz de İsa'nın sözlerine iman ederek, O'nun bedenini ve kanını kabul ederek kurtuluş payımızı alıyoruz.

İsa zaten yemeğin faydasının ne olduğunu söyledi: *”Alın yiyin, bu benim bedenimdir... hepimiz bundan için, bu benim kanımdır... günahların bağışlanması için... akıtılan antlaşma kanı.”*

Allah'ın bize karşı olan en derin isteği, günahlarımızın bağışlanmasını imanla kabul etmemizdir. Ve Allah'ın bize verdiği en büyük hediye, günahlarımızın bağışlanmasıdır. Rab'bin Sofrası'nda bu fayda somut bir şekilde bize dağıtılır. Günahlarını tanıyan ve bırakmak isteyenlere daha büyük bir müjde olabilir mi? Olamaz, çünkü günahlarımızdan daha büyük bir yük bulunmaz.

Günahların bağışlanması neredeyse, orada ebedi yaşam ve mutluluk var. İsa Mesih'in kendisi oradadır. O, kendi sofrasında hem bu yaşam hem de ebedi hayat için bizi besliyor. Bu kadar büyüktür Rab'bin Sofrası'nın faydası. Anlayabileceğimizden daha da büyük.

İsa diyor: ”Yükü ağır olanlar bana gelin, ben size rahat veririm.”